

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 5. szám.

Budapest, január 31.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre _ _ 12 korona

Félévre _ _ _ 6 korona

Negyedévre _ _ 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A polgári becsület védelme.

Irta: K. Nagy Sándor kir. ítélőtáblai bíró.

A becsület védelméről akarok beszélni, arról a becsületről, melyet polgári büntetőtvények védelmeznek. Mert külön törvény szól a katonai becsületről.

Pedig a becsület csak egyféle: az embernek az a kizárólagos joga, mely neki magának jogos önérzetet és bátorságot nyújt minden megtámadás ellen, a társadalomban pedig szilárd alapot biztosít és tiszteletet parancsol másoktól.

A becsület nem tűrhet meg semmi szennyet s arra nem tapadhat sár, az csak tiszta és ragyogó lehet. Különben nem az, a minnek lennie kell.

Épen azért védelmezni kell azt a gonoszság ellen s büntetni azokat, a kik bemocskolni igyekeznek.

Nem kívánok ez alkalommal arról a becsületről, szólni, melynek védelmére kardot rántanak és pisztolyt ragadnak, melyről van intézkedés úgy a katonai, valamint a polgári büntetőtvényekben: hanem ismertetni kívánom azokat a becsületsértéseket, melyekért egyenesen a bíróság előtt keresnek védelmet.

Teszem pedig ezt abból az alkalmából, hogy a polgári becsület védelméről szóló új büntető törvény az 1914. évi október 12-ik napján életbe lépett, mely valamivel jobban gondoskodik a becsület védelméről, mint az előbbi törvény. A mi kiviláglik abból, hogy míg az 1878: V. t.-cz. a közönséges becsületsértésre legnagyobb büntetésül csupán ötszáz forintig terjedhető pénzbüntetést határozott, addig az 1914: XLI. t.-cz. szerint szintén csak közönséges becsületsértés hat hónapig terjedhető fogházzal és hatezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel is büntethető. (4. §.)

A becsületsértő bűncselekmények csak általánosságban foglalhatók törvényszakaszokba, mert a törvényhozó nem is gondolhatott azon cselekményekre vagy szavakra, melyek által a gyakorlati életben egyesek magukat sértve érzik. (Igy pl. panaszkodnak éjjeli zene, lönyerítés utánzása miatt, panaszkodnak a miatt, mert szép embernek vagy szép asszonynak nevezik.)

A törvény ennek daczára igyekszik mégis olyan keretet szabni meg, a melybe a becsületet valóban sértő cselekmények vagy kifejezések beilleszthetők legyenek s

illetőleg a melyek nem érintik ugyan a becsületet, de mégis sértők.

A becsületet érintő bűncselekmények: a *rágalmazás* és a tulajdonképeni *becsületsértés*.

Az 1878: V. t.-cz. 258. §-a szerint rágalmazást képezett valakiről többek jelenlétében vagy többek előtt oly tény állítása, mely valóság esetében az ellen, a kiről állítottatott, a büntető eljárás megindításának okát képezné (pl. hogy ellopta a szomszéd tyukját), vagy az: a közmegegyezésnek tenné ki (pl. erkölcstelen életet él). Ugyanezen törvény 260. §-a szerint pedig a rágalmazásnak súlyosabb nemét képezi másnak a hatóság előtt büntethető cselekmény elkövetésével vádolása (pl. feljelentés a bírósághoz sikkasztás miatt), ha a vád valótlannak bizonyul.

Becsületsértést képez pedig az 1878: V. t.-cz. 261. §-a szerint más ellen meggyalázó kifejezés használatát (pl. hitvány), vagy meggyalázó cselekmény elkövetése (pl. arculütés).

Meglehetősen közel áll ezekhez a sértésekhez, csak hogy sokkal enyhébb beszámítás alá esik az 1879. XL. t.-cz. 46. §-ában meghatározott hatóságok elleni kihágás, a mely szerint: „A ki a hatósági hivatalnokot vagy közeget hivatalos eljárásában sértő kifejezésekkel illeti, ugyszintén a ki valamely hatósághoz intézett beadványában a hatóságot sértő kifejezéseket használ: száz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.”

A becsület védelméről szóló új törvény a hatóságok elleni kihágást nem érinti; azonban a Btkv. 258—277. §-ában felsorolt rágalmazásokra és becsületsértésre vonatkozó határozatokat hatályon kívül helyezvén, azok helyett szigorubb rendelkezéseket léptetett életbe.

Lássuk az összehasonlitásokat.

A Btkv. 258. §-a szerint csak akkor volt megállapító a rágalmazás, ha a meggyalázó tényállítást „többen” hallották, tehát legalább hárman. Az új törvény 1. §-a nem kívánja meg a többes számot s elég a rágalmazás megállapítására, ha „más előtt”, tehát akár egy ember előtt állít valaki oly tényt vagy híresztel, mely valóság esetében az illető ellen bűnvádi vagy fegyelmi eljárás megindításának oka lehet, vagy pedig őt közmegegyezésnek tenné ki.

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J. cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Bécei-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerak javítására, vétele és becsérlés. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

Igy az új törvény nagyobb tért enged a bíró szabad mérlegelésének s lehetővé teszi, hogy a fennforgó körülmények mellett csak egyetlen tanu bizonyítása alapján — melyet azonban a sértett vallomása is támogat — kimondhatja a rágalmazásban a bűnösséget.

Ennek daczára, míg a Btkv. 258. §-a szerinti rágalmazás büntetése csak hat hónapig terjedhető fogház és ötszáz forintig (ezer korona) terjedhető pénzbüntetés volt: az új törvény 3. §-a szerint a fogházbüntetés megmaradt ugyan hat hónapban, de a pénzbüntetést 1000 koronára emelte fel. Azonban ugyanez az utóbbi 3. §. nyolcz naptól egy évig terjedhető fogházbüntetést és 100 koronától 6000 koronáig terjedhető pénzbüntetés alkalmazását rendeli azokban az esetekben:

1. ha a cselekményt sajtó útján, vagy egyébként nyilvánosan követték el (ennek büntetése a Btkv. 259. §-a szerint egy évig terjedhető fogház és 1000 forintig (2000 korona) terjedhető pénzbüntetés volt);

2. ha a törvény által alkotott testület, bizottsága vagy tagja, hatóság, közhivatalnok, törvényesen bevett vagy elismert vallásfelekezet lelkésze a sértett és a sértés hivatásuk gyakorlására vonatkozik;

(Eddig a Btkv. 272. §-a csupán a törvény által alkotott testületeket, hatóságokat vagy azoknak küldöttségi tagjait vette ki a közönséges sértettek sorából és ezek rágalmazóit büntette egy évig terjedhető fogházzal és 2000 forintig (4000 korona) terjedhető pénzbüntetéssel: most az új törvény nemcsak a büntetést szigorítja az által, hogy a fogházbüntetést nem egy napon, hanem nyolcz napon kezdi és a pénzbüntetés összegét is fel-emeli 6000 koronára, hanem kiterjeszti a törvény a közhivatalnokokra és lelkészekre is.)

3. ha a cselekményt aljas indokból követték el.

(Eddig az aljas indok csak mint súlyosító körülmény szerepelhetett, míg most már minősítő körülményt képez.)

Ha az új törvény 3. §-ának 2. pontjában említett testületek, hatóságok, ezek bizottsága vagy tagja, közhivatalnok vagy lelkész ellen sajtó útján követik el a rágalmazást: a büntetés nyolcz naptól két évig terjedhető fogház és 100 koronától 8000 koronáig terjedhető pénzbüntetés.

(Ez a büntetés tehát kétszernél is nagyobb annál, mely a Btkv. 259. §. és 262. §-ában volt meghatározva.)

A rágalmazásnak volt és van még egy másik neme is: t. i. a hatóság előtti rágalmazás. Ezt a Btkv. 260. §-a következőleg határozza meg: «Rágalmazást követ el és egy évig terjedhető fogházzal büntetendő: a ki mást valamely hatóság előtt büntethető cselekmény elkövetésével vádol, ha vádja valótlanak bizonyul és a hamis vád büntette vagy vétsége fenn nem forog.»

Ugyanerről az új törvény 20. §-a következőleg rendelkezik: «vétséget követ el és egy évig terjedhető fogházzal és 1000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, a ki valakit hatóság előtt bűnvádi vagy fegyelmi uton büntetendő eselekmény elkövetésével kellő ténybeli alap nélkül vádol, ha őt gondatlanság terheli és vádja nem bizonyul valónak.»

A becsületsértésnél még inkább feltűnik az új törvény szigorúsága.

A Btkv. 261. §-a szerint becsületsértés vétségét követi el, a ki más ellen meggyalázó kifejezést használ, vagy meggyalázó cselekményt követ el s büntetése 500 forintig (ezer korona) terjedhető pénzbüntetés, ha pedig sajtó útján követi el: a büntetés három hónapig terjedhető fogház és 500 forintig terjedhető pénzbüntetés.

Az 1914: XLI. t.-cz. 2. §-a pedig így határozza meg a becsületsértés vétségét: «A ki más ellen becstelentő, lealacsonyító vagy megszégyenítő kifejezést használ, vagy pedig ily cselekményt követ el: a becsületsértés vétségét követi el s ennek büntetése a 4. §. szerint 4000 koronáig terjedhető pénzbüntetés.» (Eddig csak 500 forint (ezer korona) volt a pénzbüntetés legmagasabb összege.)

Ha azonban a becsületsértés feltűnően durva, ugyszintén ha a törvény által alkotott testület bizottsága vagy tagja, hatóság, közhivatalnok vagy lelkész lenne a sértett és a sértés hivatásuk gyakorlására vonatkozik: a becsületsértés hat hónapig terjedhető fogház és 6000 koronáig terjedhető pénzbüntetés.

Ha pedig az utóbbi becsületsértést sajtó útján követik el: a büntetése nyolcz naptól egy évig terjedhető fogház és 100 koronától 6000 koronáig terjedhető pénzbüntetés.

Ime tehát a becsület védelmére alkotott új törvény komolyabban fogja fel a becsület dolgát s oda akar hatni, hogy a sértett fél a bíróságnál keressen védelmet és ne bizza magát a kétes kimenetelű párbajra, a melyben sokszor épen a sértett fél szenved a testi sérelmeket is.

A csendőrség.

(A máramarosszigeti orosz napokból.)

— A Pester Lloyd múlt évi 254. számából. —

Máramarossziget városháza, mely széles területtel és hosszú fasor hervadó zöldjében, már sötétségben van. A nagy udvart körülvevő árkádok alatt visszhangot vernek a járókelők lépései, kik a terjedelmes épületen keresztül mennek. Dübörgő lépésekkel közeledik egy csapat. Egy gyalogsági járőr körülbelül harmincz embert kísér be, a kiknek ruhája teljes elhanyagoltságra mutat. A járőrt egy csendőri kíséri. A behozott embereket a városi fogdába vezetik. Fosztogatással

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem **Beretvás-pastillát** használjon azonnal

mely 10 perca alatt a le makacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógyszertárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három dobozál ingy. postai szállítással.

Az északi harcztérről. — Honvéd népfőlkelő tábor a podzamezei romok előtt

gyanusítják őket és a hatalmas árutömegek, melyeket a nagykendőkben magukkal hoznak, mutatják, hogy a gyanu alapos.

A gyanusítottakat mind egy csendőrzárór nyomozta ki és az oroszok menekülése után első éjszaka folyamán a környékbeli községekben, Aknaszlatina, Alsóróna és Felsőrónáról Máramarosszigetre kísérte. Egyetlen csendőrzárór! Ez a három tagból álló zárór viharosan mozgalmas napokban egész községeknek a nyugalma és biztonságát visszaadta. És a milyen az egyik zárór, olyan a másik. A huszti szolgabírói járásban, a járás összes községeiben mindössze alig félszáz csendőr működik.

Szemügyre veszszük ezeket az embereket, kik éjnek idején a harcoktól feldult vidéken portyáznak. Erőteljes katonák ezek, kiknek egész lényük viharedzett szilárdságra és mindenekelőtt aczélkemény elszántságra mutat. Férfiak, a kik több ezer lakosu községekben, a hol a legerősebb nemzetiségi, vallási és szociális ellentétek dülnek, két-három főből álló zárórokban fönntartják az állami rendet. Csak aczélkemény határozottság biztosíthatja nekik a sikert. Az utóbbi napokban ezek a csapatok olyan tettekét vitték véghez, a melyek többre mutatnak, mint elhatározottságra és szilárdságra. Ezek a legnagyobb bátorságnak és mindenben túlmenő hazafias kötelességtudásnak a jelei. A csendőrség e nehéz időkben erős támasza a magyar államnak!

Történetek járnak szájról-szájra, melyek való tényeket hirdetnek. Nem akarjuk itt az egyes eseteket felsorolni, melyekben a csendőrök kiváló előrsi szolgálatokat teljesítettek hadseregünknek. Megtörtént dolog, hogy a csendőrök több esetben 200—300 méter távolságra megközelítették az ellenséget. Autóbuszok és lokomotívok által teljesített felderítő szolgálatban rendszeresen a csendőrök kísérik ezeket a járóműveket.

Csendőrök voltak az automobilon, mely az oroszok állását Szarvaszónál megállapította, csendőrök voltak a lokomotívon, melyen Veresmartnál Hirschler gépészmérnök és a gépész hősi halált halt. És egy csendőr volt az is, a ki az első közt jelenthette a csapatparancsnokságnak a kozákok előnyomulását Bocskónál. A máramarosszigeti fogházakban most elfogott kozákok vannak elhelyezve. A foglyok közül egyik-másiknak már a külseje is alkalmas arra, hogy iszonyt és félelmet keltsen. Alacsony, zömök alakok, kiknek arczát kiálló pofacsontok és mélyenülő vadtekinetű szemek teszik kellemetlenül jellegzetessé. Csendőrök állnak itt őrséget, és ugyanazok a csendőrök hozták a kozákokat magyar fogságba, mert a mi csendőrségünk a tűzben is fényesen megállta a helyét. Mikor a mi elővédünknek kellett térni Bocskónál az orosz túlerő elől és a lakosság az erősen lövöldözött országot mentén menekülve, a vonatból Máramaros felé futott, a csendőrök csapataink elővédének támogatására siettek és így sikerült is nekik, a golyózáporban erősen összetartva, a menekülőknél Máramarosszigetre való özönlését határozottan megakadályozni.

A következő kis epizód jellemezze a szellemet, mely a csendőrségünket eltölti. Máramarosszigetre kitünő rögtönzött polgármestere Dobay Sándor ragyogó szemekkel mesélte el ezt a történetet, nagy örömmel a hazafias kötelességtudás azon jelei fölött, melyek abban megnyilvánulnak. Azon pénteki napnak a kora reggelén történt, a melyen az oroszok Máramarosszigetre bevonultak. Dobay Sándor az ideiglenesen megalakított községi választmánnyal elhatározta, hogy a város békés hajlandóságát kinyilatkoztatja. Ez a hír elterjedt a városban és nemsokára sok házon fehér lobogó lengett. Délelőtt 10 órakor egy csendőr berontott Dobay szobájába és a következő párbeszéd játszódott le közöttük.

— Polgármester úr, a városban fehér zászlókat tűznek ki! Adott ön erre engedelmet?

— Engem nem kérdeztek, hogy adok-e engedélyt. De én nem is tiltottam volna meg a fehér zászlók kitűzését.

— Ezt mondták nekem az emberek is, a kiket felszólítottam, hogy távolítsák el a fehér zászlót! Fel van ön jogosítva az ellenség bevonulását harcz nélkül megengedni?

— Mi elhatároztuk, hogy az orosz tábornoknak kijelentjük a város békés szándékait.

— Van erre önnek írásbeli felhatalmazása?

— Nincs.

— Akkor én önt őrizetbe veszem!

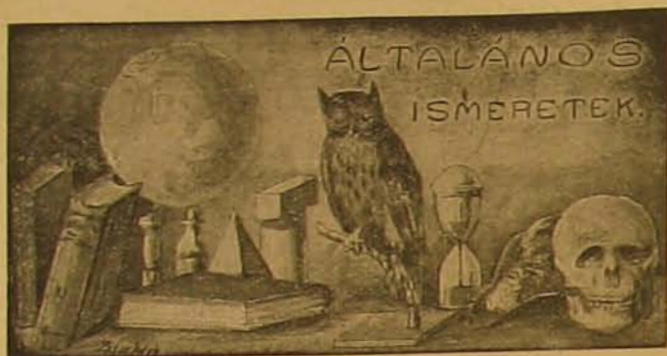
Ebben a pillanatban egy ember rontott be a polgármester szobájába és jelentette, hogy az oroszok a kamarnardói uton épen bevonulnak a városba. Dobay polgármester még talált rá időt, hogy a derék csendőrt polgári ruhába bujtassa és így ez az orosz fogságot elkerülte.

És ez a kiváló szellem nyilvánul meg mindenütt. Arra a borzalmas éjszakára gondolunk a püspökladányi pályaudvaron, a hol összetömörültek a menekülők észak és kelet legkülönbözőbb vidékeiről és megrohantak minden vonatot, mely a csarnokba befutott. Akkor három csendőr tartotta fenn a rendet tízezer kétségheesett ember között. Ezek a csendőrök nem voltak bőbeszédűek, nem is voltak mosolygós barátosok. De aczélkemény szilárdságuknak sikerült a káoszban rendet teremteni és enyhíteni a szerencsétlenséget, a mennyiben a további szerencsétlenségek megakadályoztattak. A csendőrség még arra is talált időt, hogy végrehajtsa a törvényes rendelkezéseket egy fenyegető járvány elterjedésének megakadályozására.

Ezekben a szomorú napokban a csendőrség mindenütt ott volt. Ott volt a fegyverek tájéban és ott állt a vizek mellett, hogy megakadályozza a kolera terjedését. Ott állt a menekülők vagyona mellett, melyet akkor még a törvény nem védett kellőképen. Részt vett a felderítő szolgálatban és a sebesültek ápolásában. Magának el nem muló dicsőséget szerzett, a magyar államnak pedig a legnagyobb szolgálatokat teljesítette.

Az északi harcztérről. — Vezérkar az országúton.

Egy párisi polgár följegyzései.

Ohnet, az egy időben nálunk is sokak által kedvelt, de már idejét múlt francia regényíró felcsapott a háború krónikásának s följegyzéseit «Egy párisi polgár naplója az 1914-iki háborúról» czímmel füzetekben bocsátja közre. Ohnet maga, úgymond, mint gyermek tanuja volt az 1870-iki háborúnak. Ma túl van azon a koron, a melyen belül az ember mint katona szolgálhatja hazáját. Az ő foglalkozása most a harczolók bátorítása, a csüggedők lelkesítése, a sebesültek ápolása és a szerencsétlenek segítése.

Itt alább néhány érdekes részletet bemutatunk a könyvből:

Dieppeben érte őt és családját a háború híre. A naplónak ezekre a napokra vonatkozó feljegyzései tele vannak a legféltelenebb német gyűlölettel. Minden sora érezteti az attól való rettegést, hogy a németek bevonulnak Párisba. Attól fogva, hogy a németek visszaszorultak a Marne mögé, szavalóvá lesz Ohnet mester előadása. A németekről, mint «a legelvetemültebb barbárok»-ról beszél és undorító módon lepiszkolja őket. A háború kitérését követő napok hangulatáról egyébként kevés újat mond. Érdekes azonban annak bevallása, hogy az értelmes francziák minő bizonytalannak látták a háború kigyuladásakor Franciaország helyzetét.

... A ki nem látta a mozgósítottak bevonulását, az fogalmat se alkothat a szilárd és bátor elhatározottságról, a melylyel Franciaország felvette a szerepét a most lejátszódó véres játékban. A mozgósítás óráján a helyzet nem volt biztos. Oroszország hadiállapotban volt Németországgal, de nem áltattuk magunkat, tudtuk, hogy Oroszország mily lassan mozdul meg. Sejtettük, hogy legalább hat hét kell, míg Keleti Poroszország ellen vonulhat és tudtuk, hogy nyolcz napon belül megtámad bennünket a 26 német hadtest, a melyet már összehvontak és bevaggonoztak. Embereink komolyan és határozottan jelentek meg a megállapított órában a pályaudvarokon. Nők, anyák kísérték őket, egész csődület követte, hogy lássa elvonulni őket, hogy tapsolhasson nekik, hogy bátoríthassa. Nem volt egyetlen bangósabb kiáltás, egyetlen illetlen tüntetés, a melyen meghatott tömeg, a mely a gondtól és a félelemtől reszketett, méltóságosan viselkedett. Gyermekek virágokat

adtak a katonáknak. De nem adtak nekik inni. Ez az elvonulás nem a féltelen kicsapongás benyomását keltette, a mely 1870-ben a pályaudvarokat gyászba borította. Senkise akarta kiabálni «Á Berlin!» nem hódításra, csak védekezésre gondoltunk...!

Az emberek tekintetén és hangján megéreztem, hogy rettenetes dolgok következnek és senki sem kételkedett abban, hogy életre és halálra szóló háború kezdődik. A nyilvános élet egykettőre megváltozott és néhány nappal utóbb érezhetővé vált az élelmiszerek krízise. Mint-hogy mindenki az 1870-iki ostrom nélkülözéseire gondolt, a ki csak tehetett, sietett készletet gyűjteni. Ennélfogva az élelmiszeres üzleteket úgy megrohanta a közönség, hogy készletük csakbamar kimerült s a mi még nagyobb baj volt: minden portéka bihetetlen módon megdrágult. Némely üzletnek a nap bizonyos óráiban be kellett zárnia ajtaját, nehogy minden árúját elvigyék. Az emberek bosszú sorokban álltak a szatócsboltok előtt, ép úgy, mint a hogy a szinházak pénztárai előtt szokás. A boltosok ugyanolyan szemtelenek és keményszivűek lettek, mint 1870-ben. Noha maguk a régi áron vásárolták volt portékájukat, mégis megbáromszorozták az árát, csak azért, hogy kiaknázzák a közönség vásárló mohóságát. A jómóduak családjai hamarosan felkerekedtek és az ellenségtől biztos délre menekültek. Páris annyira megnéptelenedett, hogy a nap bizonyos szakaszaiban olyan volt a külseje, mint egy vidéki városé.

— Csodálkozom — írja egyebütt Ohnet — azoknak a fiatal, ép, egészséges, izmos férfiaknak hihetetlen nagy számán, kik a legkülönbözőbb színű karszalagokkal diszesen járnak az utcán. Szemlátomást csupa olyan ember, a ki nem megy el a háborúba, hanem a hatóságok, a minisztériumok, a gázgyárak és villamos telepek stb. hivatalaiban huzódik meg. Akkora a számuk, hogy az ember nyugtalanul veti föl a kérdést: vajjon lesz-e mivel kitölteni az ezredek kereteit? Miért kellett ezeket a szakállas és vállas, többnyire délszaki ábrázatu legényeket a katonai szolgálattól mentesíteni? Merem állítani, hogy egész hadtestnyi izmos férfit, kikből pompás katonák válnának, ki lehetne állítani Páris sétálóiból. Valóságos botrány és szégyen az, hogy az ilyenek apró hivatalaikba huzódhatnak vissza és apró ügyeiket intézhetik, mikor a derekak vérüket ontják. Háború idején a nőknek nem lenne szabad eltűnniök, hogy az olyan gyávák, kik az arcvonaltól elhuzódnak, megszólítsák őket. Másik szégyene Párisnak a trikolórral, vagy a Vörös kereszt zászlajával felbokrátázott autókban sétakocsizó urak és hölgyek látványa. Az ilyen kocsiok eszeveszett sebességgel robognak az utcákon ismeretlen célok felé és mindig fiatal emberek ülnek bennük. Természetesen karszalagosak.

... Hogy mennyi gyávája van ennek a háborúnak, az egyenesen elképesztő. Javakorbéli emberek, a kik erőteljesek, izmosak, sémiképp sem ideges külsejűek, elsápadtak, a mikor a párisi erődök bombázásáról esett szó,

Az ószaki harcztérről. — Figyelő-állomás Piliova előtt.

félénken néztek maguk közé, mintha már is a boulevard-okon sétífkálnának a németek. Ezzel szemben a nők nagyon bátran viselkedtek. Nyugodtan sétáltak a fenyegető bombák ellenére is, a mit rögtön észrevesznek a kémek, a kik folyton a városban idöznek. A gyermekek ki-kifutottak, hogy lássanak egy «Tanbe»-t. Némelyik kiabált is:

— Itt jön már a komisz! . . .

. . . Noisy-le-See-ben voltam, egy barátom látogatására, a ki czivilben ügyvéd, most pedig bakakáplár. Jól állja új bivatását, pedig igazán nehéz a dolga. Éjszakákat tölt szeles és csatakos pályandvarokon, három-négy napig rostokol a marhaszállító-kocsikban: municziót és élelmet szállít. Sohase volt egészségesebb, mint most. Három társával együtt egy mosónő mosókonyhájában alszik. Az idegességnek se bire, se hamva. Az, a ki tizenöt nap óta nem vetette le ruháját, nem ismeri ezt az uri betegséget, csak forró vágyai vannak, fal, alszik és cselekszik.

Látogatásomnak az volt a célja, hogy az egészségügyi szervezet hiányairól győződjek meg, mely miatt oly lármát csaptak az ujságok. Az emberi szenvedés szent, mindent meg kell próbálni, hogy csökkentjük, lehetőleg pedig megsemmisítsük. El kell ismernünk, hogy nagy erőfeszítéseket tettek ez eredmény érdekében, mindent ujjal cseréltek ki: az snyagot, a személyzetet, a kiképzést. Óriási munka.

A háború első napjaiban minden biányzott. Nema voltak orvosok, betegápolók, a vasuti kocsikban gyógyszeres és táplálék a sebesültek számára. A vöröskeresztes szallagok a háború kezdete óta sok fonák dolog ürügyül szolgált. Vissza kell erre majd térni s rendezni kell az ügyet. Nagyon kedves dolog a jótékonyság, az ember ismeretséget szerez . . .

— Sok katonai kórházban megfordultam, hogy megállapítsam, mi igaz az egészségügyi szolgálat hiányosságait panaszoló hírek közül. Hát igen, eleinte sok oka volt a panaszra. A háború első napjaiban minden hiányzott. Az orvosok, az ápolónők, a vasuti betegszállító kocsikban az orvosság és a sebesülteknek való élelmiszerek. Nagyon fogyatékos volt a háború kezdetekor a sebesültek szállítása is. De hamar megjavult a helyzet. A marhaszállító kocsikat, a melyekben gyér szalmán feküdtek a sebesült katonák, kényelmes személyszállító kocsik váltották föl, melyekben jól elrendezett ágyakon, vagy függő hintákban pihentek a szegény kimerült fiúk. A mire nézve ma már mindenki egyetért, az a vöröskeresztes hölgyek jókora részének lébasága, fontoskodása és kacérsága. Csak azért léptek a Vöröskereszt kötelékébe, mert divat volt, mert szinte a nagyvilági tónushoz tartozott. Az ilyenek irtózza menekültek az első vér láttára. Apránként mindezek a divatba bolond léha teremtesek elvonultak falusi birtokukra s attól fogva a betegápolás ügye is igazában föllendült. A kórházak attól fogva fényesen kezdtek működni.

. . . Hogy a közvéleményt kielégítsék, a mely biztonsági szabályrendeletet követelt a német kémek ellen, elrendelték, hogy az idegeneknek jelentkezniök kell a rendőrbiztosnál. Párisban mindenütt kémekre bukkantak. Mennyi cseléd volt. Állítólag elzásziak, svájczsiak, bajorok és poroszok és 30 koronáért szolgáltak. Az az érdekes, hogy a kispolgári háztartások nem szívesen váltak meg ezektől az olcsó cselédleányoktól.

— Jó lány, biztos úr, hűséges, a gyerekeket németül is tanítja, nem adna engedélyt, hogy itt maradjon?

— Nem lehet, a törvény parancsol, 24 órán belül el kell utaznia, másként a fogolytáborba küldöm.

— Micsoda szerencsétlenség. Hogyan pótoljuk?

Így van mindenütt. Mindenütt sok a német, a ki olcsón dolgozik, pinczér, kereskedelmi és bank alkalmazott.

— Mit akar — mondta egy kereskedés feje — ennek a fiatalembernek 150 frankot fizetek havonta, német és angol levelezésemet elvégzi, ügyes, tiszta, szorgalmas, a francia alkalmazott pedig követelődző, elégedetlen, sem németül, sem francziául nem tud és 200 frankomba kerülne . . .

KÉPEINKHEZ.

Harcztéri képek.

Az északi harcztéren, mint azt a főhadiszállás utóbbi időkbén kiadott napi jelentéseiből olvashattuk, a közelmúlt hetek óta nevezetesebb esemény nem történt. Az állandó esőzés teljesen feláztatta az egyik helyen agyagos, másik helyen homokos talajt, a melyet a csapatok százezrei, meg a különféle ágyúk és municziós kocsik megszámlálhatatlan sokasága habarékká gyurta-örölte úgy, hogy majdnem teljes lehetetlenség rajta mozogni.

Tévedés volna azonban azt hinni, hogy a szövetséges seregek teljesen tétlenül töltenék az időt. A küzdelem állandóan folyik ott most is, csak hogy ezek a laikus közönség előtt nem olyan jelentékeny események, hogy a hadvezetőség érdemesnek tartaná őket külön-külön kiemelni. De tudhatjuk már a multhan történt eseményekből, hogy minden fontosabb elhatározás előtt napokig, sőt néha heteken át ilyen tétlenség színébe burkolt intézkedések követték egymást, s csak azután következett a csattanója a hosszú hallgatásnak.

Igy van ez most is bizonyosan. Erre mutatnak a jelen számunkban közölt képek is. Élénk tevékenység, folytonos tervezgetés folyik ott a Dunajecz, a Pilicza és a Visztula környékén most is. Előkészületek arra az időre, mikorára majd a nehezen várt fugy felszabadítja a csapatokat a nagy sár által való lekötöttségükből. Addig csak hallgatnak, de naponta teropszemléket végez a vezérkar és a megfigyelő állomásokon levő csapatok is állandóan kémlelik az ellenség mozdulatait, esetlegesen készülődéseit és kettőzött figyelemmel örködik az őrszem is, hogy megfigyeléseinek eredményét csoportosítva, a hadvezetőségnek fontos adatokat nyújtva son-

A hadi technika egyik főkélléke éppen a titoktartásban rejlik. Ha a hadvezetőség előkészületeinek minden mozzanatát, tervezetéeének minden egyes részét napról-napra tudomására juttatná az itthoni kíváncsiaknak csak azért, hogy hazulról tétlenséggel ne vádoltathassék, saját maga alatt vágná a fát, mert az itthonlevők megnyugtatisára rendszeren a napi sajtó útján kiadott ilyen tudósításokról az ellenség is mindannyiszor értesülne és megfelelő előkészülettel könnyen ellensúlyozhatná a vele szemben tervezett támadásokat.

A czél pedig épen az mind a két részről, hogy a másik fél ne tudjon semmit az ellene készülő tervezetéről, mert a hadvezetésben leginkább csak a váratlan, meglepetésszerű intézkedések nyujtanak fontos eredményeket s a lassan, de kellő megfontoltsággal és alaposággal való előrehaladás mindig határozottabb előnyt biztosít, mint az előzetesen nagy hangon bejelentett lármás készülődés. Ebből a szempontból kell tekinteni a jelen szá.munkban közölt képek jelentőségét s ez alapon teljesen nyugodtan várhatjuk a fejleményeket is és annál kellemesebben fog majd bennünket érinteni a türelmes várakozást követő meglepetések sorozata.

HIREK.

Adományok. Szerkesztőségünkhöz újabban a következő adományok folytak be, ú. m. Krecza László járás-örmestertől, újévi gratulációk megváltása fejében, a hadsegélyző hivatal részére 4 K, ugyancsak a hadsegélyző hivatal részére Füleki István csendőr gyűjtése 5 K 04 fillér. A felállítandó csendőrségi internátus alapja javára a gyalui örs gyűjtése 10 K. A vörös félhold javára Dulcz Pál táborig csendőrörmester gyűjtése 31 K. Mindezen adományokat rendeltetési helyükre juttattuk.

Játék a fegyverrel. Barabás József csendőr és Molnár István tartalékos huszártizedesből állott hajduszoboszlói örsbeli járőr január 14-én, a hajduszoboszlói vasuti állomáson teljesített vasutügyeleti szolgálat után, a vasuti állomáson levő rendőri szobába tért, hol Molnár István tartalékos tizedes az ott időző rendőröknek saját fegyverével fegyverfogásokat mutogatott. Eközben a gondatlanul kezelt fegyver elsült s a lövedék Kovács Sándor rendőr ballagóján és baloldálán áthatolva, azt súlyosan, de nem életveszélyesen megsebesítette.

Bicskázó katonák. Ökrös János, ideiglenesen a zombori örsre vezényelt bajai örsbeli örsvezető ez. őrmestert, január 16-án éjjel, egy kávéházban a cigányok miatt történt összeszólalkozásból kifolyólag, Schank Henrik tizedes, Körper Henrik örsvezető és Meleg István gyalogos az utcán megtámadták és késszúrások által súlyosan megsebesítették. A támadó katonák ellen Ökrös őrmester karddal védekezett s azok közül Schank tizedest szintén súlyosan megsebesítette.

Egy csendőr megtámadtatása. Vána Sámuel csendőrt január 15-én, a csikszentdomokosi vasuti állomáson, szolgálatteljesítés közben, Szász József ottani illetőségű s u. cs. és kir. 82. gyalogezredhez bevonuló népfölkelő ujoncz megtámadta. Vána csendőr a támadó ellen annak súlyos sérülésével végződő szuronyfegyvert használt.

Kérelmek. Simon Pál, Gyulafelérváron állomásozó csendőr kéri Komjáti Pál csendőrt, kivel 1912. évben a lajtapordányi különítményre volt beosztva, hogy czímét egy fontos okból közölje vele.

Csik Imre, a budapesti örsön állomásozó csendőr kéri Biró Barnabás Imre csendőr ez. őrmestert, kivel 1908. évben a maglódi örsön szolgált, hogy czímét tudassa vele.

Debreczeni János, Zombrádon állomásozó ez. őrmester örsparancsnok kéri Moza György ez. őrmestert, volt nagyzerindi örsparancsnokot, hogy czímét magánügyből kifolyólag közölje vele.

Mészáros János, Aninoszabányatelepen (Hunyad m.) állomásozó próbacsendőr kéri Magyar Sándor lovas-próbacsendőrt, kivel 1914 június havában az országos csendőriskolában volt, hogy czímét egy fontos okból közölje vele.

KÜLÖNFÉLÉK.

A varsói élet. Egy krakói ujság tudósítója beszámol a varsói életről. A város — írja — tele van katonákkal és menekülőkkel. A háború borzalmai és az ostromtól való félelem rendkívül nyugtalanítja a hatóságot. A ki azelőtt ismerte Varsót, csak nehezen ismer reá most. De különösen nyugtalanítják a lakosságot azok a harczok, a melyek a várostól nem messze játszódnak le. Mindenki csak a háborúról beszél. A háborús élet a város forgalmát is rendkívül befolyásolta. Varsó kitta el úgyszólván egész Oroszországot ipari termékekkel, még a távoli Szibériát is, de most a forgalom nagyon megcsappant. Az élelmiszerek ára e mellett igen megnövekedett. Egyedül a lakberek szálltak le, de a világítás és fűtés nagy akadályokba ütközik. Nagy inség van petroleumban és szén is igen kevés van, mert a dobrovai szénbányák, melyek Varsót szénrel látták el, német kézen vannak. Szénben nemcsak a lakosság szűkölködik, de a hatóságok is, úgy hogy a gázgyárnak és villamos telepnek is csak igen kevés szene van. Ezért esténként az utcáknak csak egyik oldalát világítják meg, a villamos forgalmat nagyon redukálták és a gázt a lakásokban csak bizonyos meghatározott czelokra használhatják. A kiknek a lakásában sem villamos, sem gázvilágítás nincsen, azok petroleummal világítanak, de ennek a megszerzése rendkívül nehéz. A szappankereskedések előtt nagy tömegek vannak abban a reményben, hogy petroleumot tudnak szerezni. Még egy érdekes tünete a városnak az, hogy a városháza előtt nagy tömegekben állanak asszonyok, gyermekek, leányok, a kik tüzelőfát várnak, hogy a szükséges élelmet meg-

főzhessék. A hangulat általában igen nyugtalan. Az üzletek, gyárak, kereskedések és bankok nyitva vannak. Az állami hivatalok is működnek és az iskolákban is megkezdték a tanítást.

Hindenburg levele. Hindenburg tábornagy ifjúkorában a wubstadi kadétiskola növendéke volt. Minden kadétnek, a ki az intézet hatos számú szobájában lakott, abban a szobában, melyben ő egykor, mint fiatal kadét nőtt fel, személyes aláírásával ellátott arczképét ajándékozta. A tábornagy egyidejűleg a következő levelet írta, az intézet parancsnokának, gróf Schleiffe őrnagyának:

Főhadiszállás, 1914. december 10.

Mélyen tisztelt gróf úr! Köszönetet mondok Önnek, az összes tiszteknek, tanároknak, hivatalnokoknak és kadétoknak, tábornagygyá váló kinevezésem alkalmából szívélyes üdvözlétükért. Ha sokra vittem katonai pályámon, úgy örökre emlékezetemben fog maradni, hogy e siker alapját a kadétiskolában való neveltetésemnek köszönhetem. Ha már a szülői házban lelkesedtem jövő hivatásomért, a király s a haza iránti szeretet és istenfélelem már gyermeki szívemben el volt hintve, úgy mindenesetre mint fejlődő ifjú a kadétiskolában ismertem meg a bajtársi érzelmet, a férfias erőt, a tudományos kiképzést és mindenkifölött az önmegtartóztatást. Nem esoda tehát, ha még ma is, mint aggastyán, hálás szívvel gondolok a kadétiskolában eltöltött évekre, habár az idők ma már mások is, mint annakidején. A kadétiskolában neveltek olyan jellemeket, képezték férfiakat, a kik kezdeményező erőben és a felelősség tudatában és szeretetében sohasem szűkölködtek. Tudom, hogy a mai enyhébb nevelési szabályok, ha itt-ott más uton is, ugyanarra az eredményre vezetnek. Derék ifjaink derekasan harcolnak a csatamezőkön s így azt kívánom minden egyes kadétnek, hogy később épen olyan hálás szívvel gondoljon vissza kadétéveire, mint én és hogy mai szívét tartsa meg az élet minden viharában fiatalnak és frissnek és hogy a lehető legtöbbre vigye katonai pályáján. Csak annak sikerül ez, a ki valóban törekszik is rá. Ismételten sok köszönetet mondok Önöknek szeretetteljes megemlékezésükért és mindegyiküknek külön-külön küldöm szívből jövő bajtársi üdvözlétemet. Nagyrabecsülésem kifejezése mellett gondolatban megszorítom jobbját, mélyen tisztelt gróf. Öszinte, bü bajtársa *Hindenburg*, tábornagy.

Ellenséges seregek Anglia Földén. Julius Caesar, a híres római hadvezér volt az első, a ki mint ellenség Anglia földjére lépett s maguk az angolok is őt tekintik a szigetvilág kelta népe első legyőzőjének. Az ötödik században azután a tengeren jártas és vakmerő jütök jöttek át Észak-Dániából, majd az Elba-parti és Weser-melletti szászok és a schleswigi angelnok, a kik gyorsjárásu hajóikkal gyakrabban törtek be Anglia földjére. A betörő schleswigiékből többen meg is telepedtek az angol szigeteken s tőlük származtatják az angolok ereiben keringő germán vert. Az angolok e szerint

elég közeli rokonok a németekkel; ám a vérrokonság épen nem gátolja őket abban, hogy a németek ellen gyűlölettel eltelten élethalál harcztot folytassanak. Ötszáz évvel később, 1066 szeptember 28-án Normann Vilmos tette be lábát Anglia földjére, a ki az október hó 14-én Senlach mellett vívott döntő ütközetben az angolokat leverte és még az évhen feltevén fejére az angol koronát, uralmát a szigetországra is kiterjesztette. Normann Vilmos után bat századon keresztül mentes maradt Anglia ellenséges betöréstől, mignem Orániai Vilmos, korának egyik legkiválóbb és legnemesebb uralkodója, veje, II. Jakab, angol király ellen, a kinek uralma alatt a katolikus reakció egyre fenyegetőbben lépett előtérbe, Németalföldről be nem tört. 1688 november 5-én költött ki Tor-Baynál és a következő évben átvette vejétől a régensséget, majd utóbb fejére tette az angol koronát is. Ezóta mindmáig nem tette ellenség a lábát Angolország földjére. Kísérlet ugyan történt, ámde 1744-ben Károly Eduard Stuart trónkövetelő ebbeli kísérlete szerencsétlenül végződött. Napoleon pedig, — a ki fölismerte, hogy Angliát csak a saját földjén lehetne halálosan szíven találni, — csak gondolt erre, de a kivitelig nem jutott. Most 1914 december 16-án történt meg hosszú idők óta, hogy a hatalmas német hajóágyúk bombázták Anglia partjait. Azóta minden angol szem aggódva tekint a gyűlölt ellenség, Németország felé s félve gondolnak arra a lehetőségre, hogy a németek egy szép napon bevonulnak Angliába.

A császár hadikenyere. A párisi lapok — mint a «Berliner Tageblatt» Baselből jelentik — részint gúnyosan, részint komolyan tárgyalják azt a rendelkezést, hogy a császár asztalánál is hadikenyeret szolgáljanak fel. Az «Action Française» hosszabb cikket ír orról, a melyet a következő szavakkal vezet be. A császár hadikenyeret eszik. Tudni kellene persze, hogy a német nép kész-e olyan áldozatokra, a melyek tartós ellenállást tesznek szükségessé. Ostobaság volna ebben nem binni a mig az ellenkezője be nem bizonyul. A császár példája azt a gondolatot ébreszti hennünk, hogy a birodalom vezetőitől semmi esetre sem várhatók a kifáradás jelei. A német birodalom, úgy látszik, el van határozva a háborút a legvégsőkig folytatni és hosszúra húzni. Ez a jelentősége annak a ténynek, hogy a német császár hadikenyeret eszik.

Oroszok a patikában. Az oroszok kárpáti betörései során okozott károk közül kiemelkedik az a pusztítás, a mit az egyes gyógyszer-tárakban vittek véghez. Az egyik homonnai gyógyszerész beszélt el, hogy milyen vandál módon tették tönkre az oroszok az ő gyógyszer-tárát. Alighogy megérkeztek a helységbe, rövidesen feltörték a bezárt patika ajtaját és mindent, a mit ott találtak, elvitték, elpusztítottak. Az orvosok legnagyobb részét megitták, a mi pedig nem izlett nekik, kiöntötték. A kötszereket, vattát, pólyákat elvitték a nélkül, hogy az árukat megtérítették volna és a mikor a gyógyszer-tár kirablásával végeztek — akkor be-

hatoltak a gyógyszerész lakásába és ott törték-zúztak mindent. A lakásban talált értéktárgyakat, ruhaneműt elvitték, a többi holmit pedig egészen tönkretették. A rombolás befejeztével szalmát hordtak be a gyógyszerertárba meg a lakásba és meggyújtották. A mikor a gyógyszerész visszatért Homonnára gyógyszerertára és lakása helyén kormos, füstös falakat és üszkös butordarabokat talált. A gyógyszerertár állványzata, összes edényzete egymásra dobált romhalmaz és törmelék volt. Az oroszok kikergetése után a helységben egyáltalában nem lehetett semmiféle gyógyszert kapni, holott a betegek és sebesültek száma nagy volt. A szolgabírói hivatal intézkedésére kézigyógyszerertárakat állítottak fel a gyógyszerészek és ezeket a közeli városok gyógyszerertáraiból szerelték föl.

A kozákok. Sok szó esik mostanában a kozák-csapatokról, mibenlétüknek és számuknak közelebbi megjelölése nélkül. Az orosz haderő tizenegy kozáksereggel rendelkezik, ebből hetvenkét szotnya és hat tartalék szotnya harcol gyalogosan, a többi lovon. Kimagaslóan a leghatalmasabb a doni kozákok serege, a mely ötvennégy első, második és harmadik korosztálybeliekből alakított ezredből, harminczhat első és második korosztálybeliekből alakított önálló lovas-szotnyából, összesen háromszázhatvan szotnyából áll. Huszonhárom üteg egészíti ki a doni kozákok seregét. A második helyet foglalja el a kubáni kozákok serege, a melynek ugyancsak három korosztálya van s a mely harminczhárom ezredben kétszázkét szotnyát alkot öt tartalékcsoporttal és öt üteggel. Az orenburgi kozáksereg három korosztályban húsz ezredet ad három önálló szotnyával; összesen százhat szotnyából és hét ütegből áll. A többi kozáksereg számbelileg gyöngébb. A tereki kozáksereg tizenkét ezredből, hatvanhat szotnyából és két üteggel, a tránezbajkái kozáksereg kilencz ezredből, 54 szotnyával és négy üteggel, a szibériai kozáksereg kilencz ezredből 60.5 szotnyával, az urali kozáksereg kilencz ezredből, 49 szotnyával, az asztrakáni

kozáksereg és a Szemirjetsen-kozáksereg csak három-három ezredből, összesen tizenkét és egynegyed szotnyával, az amuri kozáksereg kilencz és egynegyed szotnyából és az uszuri kozáksereg hat és egynegyed szotnyából áll. A kisebb kozákseregek is három korosztályból alakítják ezredeiket és szotnyáikat. A két korosztályból kitelő lovasrezdekéből alakítanak egyenkint négy ezreddel három doni, egy orenburgi, egy urali, két kubáni, egy tereki, egy szibériai és egy tránezbajkái hadosztályt. Ide tartozik a harmadik korosztályból alakított és 2 ezredből álló szibériai hadosztály is. A felsorolt kozákseregek zöme az északi harctéren áll. A kubáni és a tereki kozáksereget, a mely eleinte Galicziában harcolt, visszavonták hazájába, a Kaukázusba s ott a török seregek ellenében operálnak velük.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz — kényességénél fogva — nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel helyeget ne küldjenek.

1000. Nézetünk szerint — ha a határrendőrkapitánysághoz tartozó területen követtetett el — oda, ellenesetben a szolgabírói hivatalhoz tartozik.

M. J. 555. Az erre vonatkozó rendelkezések félre nem érthetők. Felesleges kérdezősködni!

Mezőcsat. A községi előjáróság belátására van bízva.

K. J. A csapatnál csak a ezimzetes rendfokozatot kapja meg.

1887. Örmester. A kérdés rendezés alatt áll.

Sz. Sz. A csendőrséghez történt belépés idejét is tudnunk kellene.

H. L. 1. A hirdetésny szövegét most még nem tudhatjuk. 2. Csatládja ugyanazt a segílyt kapja, mint a többi altiszti családok.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésére.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenébe

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorajjegyeknek részletre való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvcskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási időleköltése mellett helyeznek ellintézetünkéül, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadólevonásával). 2. Oly takarékbetét után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával).

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezeség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvények és chequék beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesztünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Előléptettek:

1915 január hó 1-ével:

örmesterré:

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:
Recze Sándor őrvezető cz. őrmester; továbbá

a hadrakelt sereg magasabb parancsnokságaihoz beosztott tábori csendőrség törzstisztjei által:

csendőrköz. őrmesterekké:

1914 december hó 2-ával:

Fodor Sándor, Boros Ferencz, Lakics József, Szakonyi József, Sztancs Elek, Nagy Géza, VI. számú;

1915 január hó 1-ével:

Tóth József, I. számú;

Szabó Elek, Paraj János, IV. számú;

Magyar István, Kalota János, Imre Gábor, Kanizsai György, Klement József, Kovács Gábor, Molnár Károly, Preisz János, Balaicz József, Czinka János, Gelelirter József, Bogdán István, Keringer Vendel és Czehmeister Mihály, VI. számú csendőrkerületbeli tábori csendőrszolgálatot teljesítő csendőrök.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Baranyi János, Vajda Antal, Péter János, Gruity Lázár, Fehérvári István, Kollár Pál, Pátrik Antal, Takács János, Szabó Balázs, Pásztor Antal, Mikló József és Dudás Sándor csendőrök;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Slovik Antal és Gajda István csendőrök;

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:
Matus János, Jankovics Jál, Kiss János IV., Molnár András, Pilinger János, Matrácz József, Juhász Lajos, László István és Nádasdi Sándor csendőrök.

Házasságra léptek:

A m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:
Elekes József őrvezető cz. őrmester, Kifer Máriával, 1915 január 10-én, Tasnádon.

Lónyai István őrvezető cz. őrmester, Cristureán Mária Viktoria Juliannával, 1915 január 11-én, Sajómagyaróson.

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Mészáros Mihály őrvezető cz. őrmester, Imre Juliannával, 1914 december 27-én, Buziásfürdön.

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:
Álgya András őrvezető cz. őrmester, Plugor Borbálával, 1915 január 9-én, Kököson.

Eredeti gramofon-tűs gép és angyalos lemezek.

Pontos címet kérek, mert több hasonnevű egyén van Szegeden.

Szántó József

kerékpárok, gramofonok és gépek áruháza. Szeged, a városi bérpalotában.

A csendőr-testület 16 év óta az egész országból vásárol nálam. — 10,000 elismerőlevél, jeles kiszolgálásaimért. — Elvem: Nem olcsóságokkal versenyezni, hanem kitűnő árut szállítani. — Egyedüli képviselőim! Eredeti Pathé tunéki beszélgép és lemezei. Helcal, Premier, Postillon, Britania és hegyi kerékpárokból, kerékpár szerelések és gummikból, csendőrségi varrógépekből, óriási választék mindenkor. — Lemez választékot készséggel küldök. — Képes nagy árjegyzék és kottajegyzék díjtanom.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok
Sapkák
Keztyük
Kardbojt
Celluloid kezelő és
nyakravaló

Czipőkrém
Fegyverzsir
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Ralikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Mindennemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Szíves figyelmébe ajánljuk, hogy 1915. évre szóló előjegyzési naptárainkat csak és megrendelésre küldhetjük ingyen. Megrendelés nélkül portómentesen nem küldhetők. Egyben értesítjük, hogy a Rendeleti Közlönyök, Csendőrségi Rendeleti Közlönyök, Vasárnapi Könyv és Alkoholizmus című könyveket olcsó árban és gyorsan beküldésük, kérjük ezek beküldését.